

2. Den pharmaceutiske Forening i Kjøbenhavn anbrager om, at den Recognition, som i Henhold til Cancelliplacat af 28de Juli 1845 hidtil er erlagt ved Apothekerbevillingens Meddelelse, for Fremtiden maa bortfalde.

Den nævnte Recognition, der ifølge Placaten af 28de Juli 1845 er fastsat til 200 à 500 Rd. ved Fornødvendighed af Bevilling til ældre saakaldte reelle Apothekers Drift, medens Størrelsen for Bevilling af et nyt Apoteket fastsættes for hvert enkelt Tilfælde, og har varieret fra 400 til 600 Rd., ja indtil 1,000 Rd., betegnes som en uretfærdig Skat, da den ved Placaten er henlagt til polytechnisk Bæreanstalt, uagtet denne nu ikke har Noget at gjøre med Pharmaceuternes Uddannelse, som fuldstændigt er overgaaet til Universitetet, og derhos som en ubillig Forbring, da den senere Lovgivning og Udvikling i betydelig Grad har indskrænket Apothekernes Fordele samtidsigt med at der er paalagt dem forsøgede Byrder. Andragendet fremhæver endvidere, at disse bethdelige Recognitioner, ere alvorlige Hindringer for Nydelsen af den de uformuende Pharmaceuter ved kongelig Resolution af 23de December 1842 aabnede Udgang til at komme i en selvstændig Stilling, navnlig ved at overtage nye Apothekers Anlæg, idet Beløbet skal staffles tilveie samtidsigt med de mange og bethdelige Beskøninger, et saadant Apothekers Anlæg udkræver, hvilket falder saa meget tungere som de fleste af de Udveie, der tidligere have staaet aabne for de uformuende Pharmaceuter, efterhaanden ere blevne tilfukkede for dem.

Foreningen har under 29de Januar 1860 indgivet Andragende til Justitsministeriet, om at see denne Recognitionens Udøvelse hævet, men har ikke opnaaet noget for den fyldestgjørende Resultat.

Skjøndt Udvalget ikke kan tiltræde den Opfattelse, at Recognitionens Erlægning er uretfærdig, saalænge Apotheker-Erhvervet vedbliver at beroe paa Privilegium, og det i denne Retning ikke skjønes at være af nogen Betydning, om den erlægges til Bæreanstalten eller til Universitetet, skal man dog udtale, at Klagen over Ubillighed ikke synes at savne Berettigelse, forsaavidt som det er umistjendeligt, at Udviklingen af vore Næringsforhold baade igjennem Lovgivningen og Administrationen bethdeligt har forringet Privilegiets Værdi, saavelsom at en Recognition som de anførte for nye Apothekers Anlæg er en saa alvorlig Betingelse for en uformuende Pharmaceut, at den meget begrænses Udfigten til at komme i selvstændig Stilling, hvilket hidtil ikkun er lykkedes 1 af 5 Pharmaceuter. Udvalget skal derfor foreslaae Thinget at henvise Andragendet til Justitsministeren med anbefaling om at tage dette Forhold under Overvejelse, og at søge det ordnet paa en hensigtsmæssig og for de uformuende Pharmaceuter mindre byrdefuld Maade.

Indstilling: Andragendet henvises til Justitsministeren.

3. Handelsmand C. R. Kjølgaard af Slettestrand, Gaardeier P. B. Kjølgaard af Slettegaard og Tolbasistent C. Thaning anbrage om at faae estergivet 600 Rd., som er Restgjæld, de skulde til Monarchiets Finantfer.

Andragerne have i sin Tid overtaget Gjælden efter Procurator Toft af Nagaards Mølle i Forening med hans Ret til et Bragbundssted ladet med Bær, hvis Bjergning imidlertid har vilst sig forbundet med saa store Vanskeligheder, navnlig paa Grund af Tilfanding, at Foretagendet for Tiden er opgivet.

Da det Gjældsforhold, som Andragendet angaaer, er contraheret med Finantsministeren og saaledes vedkommer Monarchiets og ikke Kongerigets Finantfer, foreslaaer Udvalget, at Andragendet henlægges.

Indstilling: Andragendet henlægges.